

og det forekommer mig, at det havde været det letteste for den høitærede Indenrigsminister at gjøre dette. Det havde været mere i de kongerigste Finantsers Interesse, naar den høitærede Minister med sin Collega, Finantsministeren for Monarchiet, var bleven enig om at lade udtage af Fællestasken i det mindste de 1,300,000 Rd., som nu forrentes med 3 pCt., thi saa vilde man idetmindste spare Differentien af de 5 pCt. imellem 1,300,000 Rd. og det tilsvarende Beløb; som man efter Loven her skulde forrente med 8 pCt. Jeg skulde derfor tillade mig at spørge den høitærede Indenrigsminister, om Meningen med denne Lov er den, at Laanet nødvendigvis skal contraheres paa den Maade, der er omstalt ved Sagens Forelæggelse; thi skulde det være Tilfældet, da kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig at være saa lidt i Kongeriget's Interesse, at vi ikke bør gaae ind derpaa. Jeg indseer ikke, at det skulde være umuligt at afslutte et Laan paa billigere Betingelser; thi jeg troer ikke, det vil være umuligt paa andre Pladser at faae Penge billigere, end man kan faae dem ved dette Arrangement, hvor vi skulle laane Pengene af en Kasse, der staaer os saa nær som Monarchiets Kasse. Det forekommer mig derfor, at vi trænge til at faae endeel bedre Dplysninger angaaende denne Lov, end vi for Diebliffet ere i Besiddelse af.

Indenrigsministeren: Jeg maa tilstaae, at naaget jeg med Beredvillighed skal give de Dplysninger, som det ærede Medlem ønskede, saa kan jeg dog ikke troe, at han for sin egen Person virkelig skulde trænge til dem. Der er dog foreløbig en lille Berigtigelse, jeg skal gjøre; det er nemlig med Hensyn til det ubestemte og svævende Udtryk, han brugte, at jeg nemlig skulde have erklæret, at der var Spørgsmaal om, at Laanet kunde faaes hos Monarchiets fælles Finantser. Jeg brugte det skarper og bestemtere Udtryk; hvorpaa det her kommer an efter den gjældende Lovgivning, nemlig at Laanet kan faaes hos Dresundsfondets Midler paa Grundlag af den for Dresundsfondet gjældende Lovgivning. Det er en Selvsølge, at der ikke er nogen Nødvendighed for at optage Laanet

paa dette Sted. Jeg deler vel ikke den ærede Rigsdagsmands Tro om Letheden i fortiden at optage et saadant Laan paa billigere Betingelser; men det er klart, at den Bemyndigelse, der er Spørgsmaal om, ikke i og for sig paa lægger nogen Forpligtelse og mindst nogen Forpligtelse ligeoverfor Dresundsfondets Bestyrelse. Naar dernæst den ærede Rigsdagsmand ved denne Leilighed har talt, som om man nu uden Videre kunde forandre den finantsielle Lovorden, som nu finder Sted mellem Kongeriget og Monarchiet, da kan jeg ikke troe, at han selv for Alvor skulde ville, at man under de nærværende Conjuncturer skulde have den Overenskomst, der er afsluttet med beraad Hufta fra begge Sider, og som hviler paa et fast Lovgrundlag. Jeg for mit Vedkommende vilde idetmindste ikke række Haanden til en saadan Afsærd, som jeg ligefrem vilde betragte som Brud paa Tro og Love. Naar der endelig er henvist til Kongeriget's særlige Kassebeholdnings Størrelse, saa maa jeg advare mod den Tro, at den just skulde være af den Størrelse, at det for Diebliffet gif an at trække hyderligere paa den, end skeet er. Ved Bestemmelsen om Reservéfondets Dannelselse og ved den Lov, som her nylig er bleven vedtagen og har fundet Hans Majestæts Stadfæstelse, er Beløbet allerede gaaet saa betydeligt ned, at jeg maatte ansee det for aldeles utilraadeligt for Diebliffet at gaae videre i sine Dispositioner over Kassebeholdningen. Spørgsmaalet bliver altsaa dette: Anseer man det under de forhaandenværende Forhold rigtigt, at der gives Kongeriget's Regjering Leilighed til at raade over et saadant Beløb — indtil et saadant Beløb, for at bruge det strengt correcte Udtryk, som staaer i Loven — for at kunne anvende det til Lettelse af Omsætningsforholdene, anseer man det for rigtigt, at der herved gives Leilighed til ikke blot eller udelukkende at komme Handlende tilhjælp, men tillige at træffe saadanne Forholdsregler, som maatte findes hensigtsmæssige med Hensyn til de andre Samsundsclassers Forhold i Staten, med Hensyn til de Industrielle og Landmændene, saa skal man give Regjeringen denne Bemyndigelse. Det er min Overbeviisning, at den bør gives — Rigsdagen vil være den, som